

ทำความเข้าใจกับ

อนุสัญญาแรมซาร์ Ramsar Convention

อนุสัญญาแรมซาร์ (Ramsar Convention) อนุสัญญาว่าด้วยพื้นที่ชุ่มน้ำ

อนุสัญญาว่าด้วยพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระหว่างประเทศโดยเฉพาะเป็นแหล่งที่อยู่อาศัยของนกน้ำ หรืออนุสัญญาแรมซาร์ (Ramsar Convention) ตามชื่อสถานที่จัดให้มีการประชุมเพื่อรับรองอนุสัญญาฯ ในวันที่ 2 กุมภาพันธ์ ปี พ.ศ. 2514 (ค.ศ. 1971) คือ เมืองแรมซาร์ ประเทศอิหร่าน อนุสัญญาฯ นี้เป็นข้อตกลงระหว่างรัฐบาล ซึ่งกำหนดกรอบการทำงานสำหรับความร่วมมือระหว่างประเทศ เพื่อการอนุรักษ์แหล่งที่อยู่อาศัยที่เป็นพื้นที่ชุ่มน้ำ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่ออนุรักษ์และยับยั้งการสูญหายของพื้นที่ชุ่มน้ำในโลก โดยสนับสนุนให้มีการใช้ประโยชน์อย่างชาญฉลาด

อนุสัญญาฯ มีผลบังคับใช้เมื่อปี พ.ศ. 2518 (ค.ศ. 1975) ตามเงื่อนไขว่าอนุสัญญาฯ จะมีผลบังคับใช้เมื่อประเทศต่าง ๆ เข้าร่วมเป็นภาคี 7 ประเทศ ขณะนั้นนับถึง 31 ธันวาคม พ.ศ.2556 มีประเทศต่าง ๆ จากภูมิภาคทั่วโลก เข้าร่วมเป็นภาคีทั้งสิ้น 168 ประเทศ

ประเทศไทย ได้เข้าเป็นภาคีอนุสัญญาแรมซาร์เป็นลำดับที่ 110 ซึ่งพันธกรณีของอนุสัญญาฯ มีผลบังคับใช้วันที่ 13 กันยายน พ.ศ. 2541 โดยมีพื้นที่ชุ่มน้ำพรุควนชีเสียน จังหวัดพัทลุงเป็นพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระหว่างประเทศ (Ramsar Site) แห่งแรกของประเทศไทยเป็นลำดับที่ 948 ในทะเบียนพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระหว่างประเทศของอนุสัญญาแรมซาร์

วันที่ 5 กรกฎาคม พ.ศ. 2544 ประเทศไทยมีแรมซาร์ไซต์อีก 5 แห่ง

วันที่ 14 สิงหาคม พ.ศ. 2545 ประเทศไทยมีแรมซาร์ไซต์อีก 4 แห่ง

วันที่ 14 มกราคม พ.ศ. 2551 ประเทศไทยมีแรมซาร์ไซต์อีก 1 แห่ง

วันที่ 19 มิถุนายน พ.ศ. 2552 ประเทศไทยมีแรมซาร์ไซต์อีก 1 แห่ง

วันที่ 12 สิงหาคม พ.ศ. 2556 ประเทศไทยมีแรมซาร์ไซต์อีก 2 แห่ง

ปัจจุบันประเทศไทยมีพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระหว่างประเทศ จำนวน 14 แห่ง

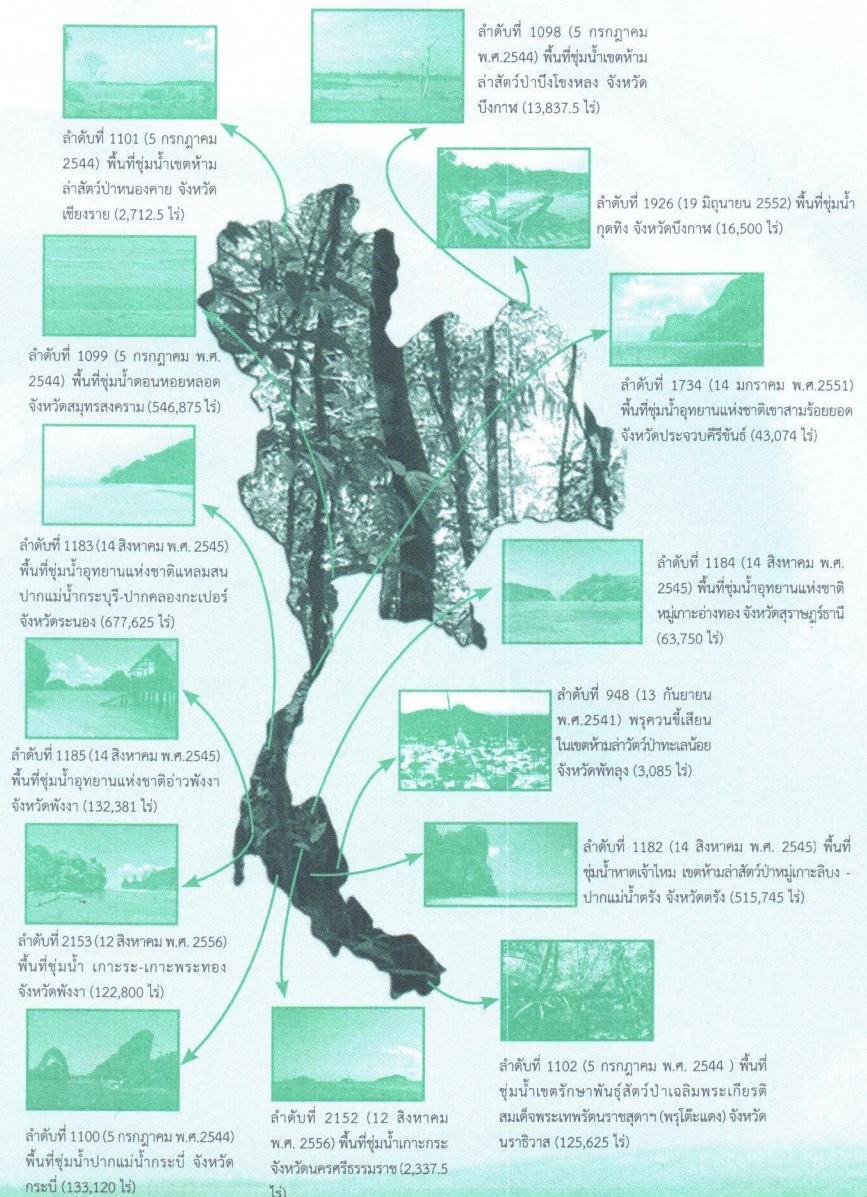
องค์การศึกษาวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ หรือ UNESCO เป็นผู้ได้รับมอบหมายให้ควบคุมดูแลการดำเนินการตามอนุสัญญาฯ โดยมีสำนักเลขาธิการ (The Secretariat of Ramsar Bureau) ซึ่งเป็นหน่วยงานบริหารที่เป็นอิสระ ประกอบด้วยทีมงานผู้เชี่ยวชาญและผู้บริหารตั้งอยู่ที่เดียวกันกับสำนักงานสหพันธประชาชาติเพื่อการอนุรักษ์ธรรมชาติและทรัพยากรธรรมชาติ (IUCN) ประเทศสวิตเซอร์แลนด์

ประเภทของพื้นที่ชุ่มน้ำ

พื้นที่ชุ่มน้ำทั่วโลกเป็นถิ่นที่อยู่อาศัยของสิ่งมีชีวิตนานาชีวิต อาจแบ่งออกตามลักษณะของถิ่นที่อยู่อาศัย (habitat) เป็น 2 ประเภทใหญ่ๆ ได้แก่ **พื้นที่ชุ่มน้ำชายฝั่งทะเล** และ **พื้นที่ชุ่มน้ำน้ำจืด** ในสองประเภทนี้ประกอบด้วย ทะเลหรือชายฝั่งทะเล ปากแม่น้ำ หรือชาวาททะเล แหล่งน้ำไหล ทะเลสาบหรือบึง ที่ลุ่มชื้นแฉะ หรือหนองน้ำ นอกจากนี้พื้นที่ชุ่มน้ำยังรวมถึงแหล่งน้ำที่สร้างขึ้น เช่น บ่อเลี้ยงสัตว์น้ำ พื้นที่ชลประทาน อ่างเก็บน้ำ รวมถึงคลองที่ขุดขึ้นอีกด้วย

พื้นที่ชุ่มน้ำ หมายถึง

“พื้นที่ลุ่ม พื้นที่ราบลุ่ม พื้นที่ลุ่มชื้นแฉะ พื้นที่ฉ่ำน้ำ มีน้ำท่วม มีน้ำขัง พื้นที่พรุ พื้นที่แหล่งน้ำ ทั้งที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติและที่มนุษย์สร้างขึ้น ทั้งที่มีน้ำขังหรือท่วมอยู่ถาวรและชั่วคราว ทั้งที่เป็นแหล่งน้ำนิ่งและน้ำไหล ทั้งที่เป็นน้ำจืด น้ำกร่อย และน้ำเค็ม รวมไปถึงพื้นที่ชายฝั่งทะเล และพื้นที่ของทะเล ในบริเวณซึ่งเมื่อน้ำลดลงต่ำสุดมีความลึกของระดับน้ำไม่เกิน 6 เมตร”

การเข้าร่วมเป็นภาคีอนุสัญญา

ประเทศใด ๆ ที่เป็นสมาชิกองค์การสหประชาชาติหรือเป็นหนึ่งในหน่วยงานพิเศษ หรือองค์กรพลังงานปรมาณูนานาชาติ The International Atomic Energy Agency (IAEA) หรือ ภาคีของ The Statutes of the International Court of Justice (ICJ) สามารถเข้าเป็นภาคีของอนุสัญญา ได้ 3 วิธีดังนี้

❖ ลงนามโดยไม่มีข้อสงวนใดๆ พร้อมกับการให้สัตยาบัน

❖ ลงนามเพื่อรับรองอนุสัญญา ก่อนแล้วจึงให้สัตยาบัน

❖ ภาควิชา (การเข้าเป็นภาคีใหม่)

โดยผู้แทนเป็นทางการของประเทศนั้นๆ มอบสัตยาบันสารต่อผู้อำนวยการองค์การศึกษาวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ ทั้งนี้ประเทศที่จะเข้าร่วมเป็นภาคีจะต้องเสนอชื่อพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญในทางนิเวศวิทยา พฤษศาสตร์ สัตวศาสตร์ ชลชีววิทยา และอุทกวิทยา พร้อมทั้งข้อมูลพื้นฐานและแผนที่แสดงที่ตั้งและขอบเขตที่ชัดเจน โดยเสนอตามรูปแบบ Ramsar Information sheets (RIS) มาพร้อมกับการขอเข้าร่วมเป็นภาคี หรือเสนอหลังจากนั้นโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ ซึ่ง RIS เหล่านี้จะได้รับการจัดพิมพ์เป็น “ทะเบียนพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระหว่างประเทศ” (Directory of Wetlands of International Importance) โดยสามารถเพิ่มเติมพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญในดินแดนของตนในภายหลังได้ อีกด้วย ในขณะที่มีพื้นที่ชุ่มน้ำในทะเบียน (The Ramsar List of Wetlands of International Importance) ทั้งสิ้น 2,177 แห่ง รวมพื้นที่ประมาณ 208,518,409 hectares (ข้อมูล ณ วันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2556)

ข้อตกลงของการเข้าร่วมเป็นภาคี

ข้อตกลงหลักๆ ของรัฐที่เข้าร่วมในภาคีอนุสัญญาแรมซาร์ คือ

☞ ภาคี จะต้องคัดเลือกพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระดับชาติหรือนานาชาติอย่างน้อย 1 แห่ง **บรรจุในทะเบียนพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระหว่างประเทศ** (มาตรา 2 วรรค 1) และส่งเสริมการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำที่มีอยู่ในทะเบียน (มาตรา 3 วรรค 1)

☞ ภาคี ต้องกำหนดและวางแผนการดำเนินงานการใช้ประโยชน์พื้นที่ชุ่มน้ำอย่างชาญฉลาด ไม่ว่าพื้นที่ชุ่มน้ำนั้นจะอยู่ในทะเบียนหรือไม่ (มาตรา 3 วรรค 1)

☞ ทำการปรึกษากับภาคีอื่นๆ เกี่ยวกับการดำเนินงานของอนุสัญญา โดยเฉพาะอย่างยิ่งพื้นที่ชุ่มน้ำที่ตั้งอยู่ตามพรมแดนระหว่างประเทศ มีการใช้ทรัพยากรน้ำร่วมกัน มีการใช้ทรัพยากรชีวภาพร่วมกัน และมีการพัฒนาความช่วยเหลือสำหรับโครงการพื้นที่ชุ่มน้ำ

☞ ภาคีต้องสนับสนุนเงินช่วยเหลือแก่อนุสัญญา จำนวนเงินช่วยเหลือของแต่ละประเทศขึ้นกับการแบ่งตาม UN Scale

พิธีสารของอนุสัญญาแรมซาร์

อนุสัญญาแรมซาร์มีพิธีสาร ซึ่งประกอบด้วย 12 มาตรา

อนุสัญญาแรมซาร์ ได้รับการรับรองในการประชุมครั้งแรกในประเทศอิหร่าน เมื่อปี พ.ศ. 2514 (ค.ศ. 1971) เนื้อหาของอนุสัญญา ถูกนำมาแก้ไขโดย Paris Protocol ในปี พ.ศ. 2525 (ค.ศ. 1982) ซึ่งได้มีการแก้ไขทางวิชาการหลายข้อ และอนุสัญญา ได้นำเอามาใช้บังคับในปี พ.ศ. 2529 (ค.ศ. 1986) เกือบทุกภาคีในปัจจุบันนี้ได้ให้การยอมรับ Paris Protocol ด้วย

การแก้ไขข้อความในอนุสัญญา ครั้งที่ 2 มีขึ้นในการประชุมที่ประเทศแคนาดา ในปี พ.ศ. 2530 (ค.ศ. 1987) เรียกว่า Regina Amendment ข้อแก้ไขนี้ไม่ได้มีผลต่อหลักการพื้นฐานของอนุสัญญา แต่เกี่ยวกับการดำเนินงานในส่วนของอำนาจของการประชุมการจัดตั้งคณะกรรมการ กำหนดวงเงินทุน ซึ่งในขณะที่ข้อแก้ไขเหล่านี้ยังมิได้นำมาบังคับใช้ แต่ภาคีส่วนใหญ่ก็ได้นำมาใช้โดยสมัครใจ

ดังนั้น การเข้าเป็นภาคีใหม่โดยยอมรับข้อแก้ไขตาม Regina Amendment นี้ไปพร้อมๆ กันทีเดียวจึงเหมาะสม เพราะสามารถจัดความยุ่งยากในการที่รัฐจะต้องดำเนินงานตามขั้นตอนเพื่อรับรองข้อแก้ไขนี้อีกครั้งในภายหลัง

การประชุมของสมัชชาภาคี

อนุสัญญาฯ ระบุไว้ว่าจะต้องจัดให้มีการประชุมปกติ (ordinary session) ในทุกๆ 3 ปี โดยสำนักเลขาธิการอนุสัญญาฯ ได้กำหนดให้มีการประชุมสมัชชาภาคี มาแล้ว 11 ครั้ง และการประชุมสมัชชาภาคีวาระพิเศษ 1 ครั้ง ณ ประเทศฝรั่งเศส เพื่อตกลงโปรแกรมและงบประมาณในการดำเนินการตามอนุสัญญา

ครั้งที่ 1 ที่เมือง Cagliari ประเทศอิตาลี พ.ศ. 2523 (ค.ศ. 1980) การประชุมวาระพิเศษที่กรุงปารีส ประเทศฝรั่งเศส เมื่อปี พ.ศ. 2525 (ค.ศ. 1982) ในครั้งนี้ ได้มีการร่างพิธีสารขึ้นมาแก้ไขความบางตอนในอนุสัญญา เรียกว่า “พิธีสารปารีส” (Paris Protocol) ซึ่งที่ประชุมรับพิธีสาร นี้ก่อนการประชุมปกติครั้งที่ 2 และมีผลบังคับใช้เรื่อยมา

ครั้งที่ 2 ที่เมือง Groningen ประเทศเนเธอร์แลนด์ พ.ศ. 2527 (ค.ศ. 1984) มีการรับรองบทแก้ไขอนุสัญญาฯ (amendment) ตามพิธีสารปารีสเสนอในคราวประชุมวาระพิเศษ

ครั้งที่ 3 ที่เมือง Regina, Saskatchewan ประเทศแคนาดา พ.ศ. 2530 (ค.ศ.1987) ในครั้งนี้ได้มีการแก้ไขความบางตอนในอนุสัญญาฯ อีกครั้ง เรียกว่า “Regina Amendment” คือ ในมาตรา 6 และ 7 แต่ยังไม่ผลบังคับใช้

ครั้งที่ 4 ที่เมือง Montreux ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ พ.ศ. 2533 (ค.ศ.1990)

ครั้งที่ 5 ที่เมือง Kushiro ประเทศญี่ปุ่น พ.ศ. 2536 (ค.ศ. 1993) มีการรับรองบทแก้ไขอนุสัญญาฯ ตามที่แก้ไขในคราวประชุมครั้งที่ 3 ทำให้มีผลบังคับใช้ โดยได้รับการสนับสนุนด้านการเงินจากประเทศสมาชิกที่สมัครใจ (voluntary contribution) หรือองค์กรที่สนใจ

ครั้งที่ 6 ที่เมือง Brisbane ประเทศออสเตรเลีย พ.ศ. 2539 (ค.ศ. 1996) ที่ประชุมมีมติยอมรับถึงความสำคัญของพื้นที่ชุ่มน้ำและการทำการประมงว่าสามารถใช้เป็นเงื่อนไขหนึ่งในการกำหนดพื้นที่ชุ่มน้ำนั้นเป็น Ramsar Site รับรองแผนกลยุทธ์ ปี พ.ศ. 2540 – 2545 (Strategic Plan 1997 - 2002) และรับรองความร่วมมือกันระหว่างอนุสัญญาว่าด้วยความหลากหลายทางชีวภาพกับอนุสัญญาแรมซาร์

ครั้งที่ 7 ที่เมือง San Jose ประเทศคอสตาริกา วันที่ 10 – 18 พฤษภาคม พ.ศ. 2542 (ค.ศ. 1999) ที่ประชุมมีมติรับรอง Outreach Programme ซึ่งเป็นแผนงานที่จัดทำขึ้นเพื่อเร่งรัดการเสริมสร้างความตระหนัก ในคุณค่าและบทบาทพื้นที่ชุ่มน้ำในทุกระดับสังคม

ครั้งที่ 8 ที่เมือง Valencia ประเทศสเปน วันที่ 18 – 26 พฤศจิกายน พ.ศ. 2545 (ค.ศ. 2002) ที่ประชุมมีมติรับรองแผนกลยุทธ์ ปี พ.ศ. 2546-2550 แนวทางการนำคุณค่าทางวัฒนธรรมของพื้นที่ชุ่มน้ำมาใช้เป็นเครื่องมือในการอนุรักษ์ และใช้ประโยชน์พื้นที่ชุ่มน้ำอย่างยั่งยืน การพิจารณาความสัมพันธ์ของการเกษตรกับพื้นที่ชุ่มน้ำ และการผนวกแนวทางการดำเนินงานต่างๆ ให้เป็นไปตามผลการประชุมสุดยอดของโลกว่าด้วยการพัฒนาอย่างยั่งยืน ที่เมือง Johannesburg ประเทศแอฟริกาใต้

ครั้งที่ 9 ที่กรุง Kampala ประเทศยูกันดา วันที่ 8-15 พฤศจิกายน พ.ศ. 2548 (ค.ศ.2005) ที่ประชุมมีมติรับรองการเพิ่มเติมข้อกำหนดข้อ 9 ที่ให้เพิ่มสิ่งมีชีวิตอื่นๆ ที่มีโชนก และข้อกำหนดด้านวัฒนธรรมในหลักเกณฑ์การเสนอพื้นที่ชุ่มน้ำ เป็นพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระหว่างประเทศหรือแรมซาร์ไซต์ การเสริมประสานการทำงานกับความตกลงด้านสิ่งแวดล้อมอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องพื้นที่ชุ่มน้ำกับการแก้ไขปัญหาความยากจนและบทบาทของพื้นที่ชุ่มน้ำในการลดและป้องกันความเสียหายจากมหันตภัยธรรมชาติ

ครั้งที่ 10 ที่เมือง Changwon ประเทศสาธารณรัฐเกาหลี วันที่ 28 ตุลาคม - 4 พฤศจิกายน พ.ศ. 2551 (ค.ศ. 2008) ที่ประชุมมีมติรับรองแผนกลยุทธ์ ปี พ.ศ. 2551 - 2557 (ค.ศ. 2008 - 2014) และให้การรับรองข้อมติ 33 เรื่อง เช่น พื้นที่ชุ่มน้ำกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ พลังงานชีวภาพ อุตสาหกรรมการขุดเจาะน้ำมัน/ก๊าซธรรมชาติ การจัดการความยากจน เป็นต้น รวมถึงการประกาศปฏิญญาชางวอน

ครั้งที่ 11 ที่กรุง Bucharest ประเทศโรมาเนีย วันที่ 6-13 กรกฎาคม พ.ศ. 2555 (ค.ศ. 2012) ที่ประชุมมีมติปรับปรุงแผนกลยุทธ์สำหรับปี 2013-2015 และให้การรับรองข้อมติ 22 ข้อ รวมถึงข้อมติในประเด็นของ: สถาบันเจ้าภาพสำหรับสำนักเลขาธิการอนุสัญญาฯ, สถานภาพของพื้นที่ชุ่มน้ำในทะเบียนพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระหว่างประเทศ, การริเริ่มระดับภูมิภาค, พันธมิตรความร่วมมือ และการประสานการดำเนินงานกับความตกลงพหุภาคีด้านสิ่งแวดล้อม (MEAs) และสถาบันอื่นๆ การท่องเที่ยว สันทนาการ และพื้นที่ชุ่มน้ำ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศกับพื้นที่ชุ่มน้ำ ผลสะท้อนสำหรับอนุสัญญาแรมซาร์ และปฏิสัมพันธ์ระหว่างการเกษตรและพื้นที่ชุ่มน้ำ นาข้าว และการควบคุมศัตรูพืช เป็นต้น

อนุสัญญาว่าด้วยพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญ ระหว่างประเทศ โดยเฉพาะเป็นแหล่งที่อยู่อาศัยของนกน้ำ

แรมซาร์ วันที่ 2 กุมภาพันธ์ 2514 (ค.ศ. 1971) แก้ไขตามพิธีสารปารีส เมื่อวันที่ 3 ธันวาคม 2525 (ค.ศ. 1982)

ภาคี

ตระหนักดีว่า	มนุษย์และสิ่งแวดล้อมต้องพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน
พิจารณา	หน้าที่พื้นฐานทางนิเวศของพื้นที่ชุ่มน้ำ ในฐานะเป็นผู้ควบคุมรูปแบบของน้ำ และในฐานะเป็นที่อยู่อาศัยของพืชและสัตว์ โดยเฉพาะนกน้ำ
รับทราบว่	พื้นที่ชุ่มน้ำประกอบด้วยทรัพยากรที่มีคุณค่าทางเศรษฐกิจ วัฒนธรรม วิทยาศาสตร์ และนันทนาการ ซึ่งหากสูญเสียไปแล้วจะไม่สามารถแก้ไขได้
ปรารถนาให้	ยับยั้งการบุกรุกและการทำให้สูญเสียพื้นที่ชุ่มน้ำทั้งในปัจจุบันและอนาคต
รับทราบว่	ในฤดูกาลอพยพของนกน้ำอาจมีการล่องลำเขตแดน ดังนั้นจึงควรให้นกน้ำเป็นทรัพยากรนานาชาติ
เชื่อมั่นว่	สามารถให้หลักประกันแก่การอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำและพืชพรรณและสัตว์ในพื้นที่นั้นได้ โดยผนวกนโยบายระดับชาติในระยะยาวเข้ากับการดำเนินงานนานาชาติซึ่งได้ประสานกัน

ได้เห็นชอบดังต่อไปนี้

มาตรา 1

1. ตามความมุ่งหมายของอนุสัญญาฯ นี้ พื้นที่ชุ่มน้ำหมายถึง พื้นที่ marsh, fen, peatland หรือพื้นที่น้ำทั้งที่เป็นธรรมชาติและที่สร้างขึ้นเลียนแบบทั้งชั่วคราวและถาวร โดยมีน้ำขังนิ่งหรือน้ำไหลเป็นน้ำจืด น้ำกร่อย น้ำทะเล รวมทั้งพื้นที่น้ำทะเลซึ่งมีความลึกเมื่อน้ำลงไม่เกิน 6 เมตร

2. ตามความมุ่งหมายของอนุสัญญาฯ นกน้ำเป็นนกซึ่งอาศัยพึ่งพิงพื้นที่ชุ่มน้ำในเชิงนิเวศ

มาตรา 2

1. แต่ละภาคีจักต้องกำหนดพื้นที่ชุ่มน้ำที่เหมาะสมภายในดินแดนของตนเพื่อรวมไว้ในทะเบียนพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระหว่างประเทศ (List of Wetlands of International Importance) ซึ่งต่อไปจะอ้างถึงว่า “ทะเบียน” ซึ่งถูกรักษาไว้โดยสถาบันซึ่งกำหนดขึ้นไว้ภายใต้มาตรา 8 ภาคีจักต้องอธิบายขอบเขตของพื้นที่ชุ่มน้ำให้ชัดเจน พร้อมทั้งแสดงขอบเขตลงในแผนที่ ขอบเขตของพื้นที่เหล่านี้อาจจะรวมถึงพื้นที่ริมฝั่งแม่น้ำและชายฝั่งทะเล ซึ่งติดกับพื้นที่ชุ่มน้ำและเกาะหรือน้ำทะเลซึ่งลึกกว่า 6 เมตร เมื่อน้ำลง โดยเฉพาะอย่างยิ่งพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญในฐานะเป็นแหล่งที่อยู่อาศัยของนกน้ำ

2. พื้นที่ชุ่มน้ำควรได้รับเลือกให้อยู่ในทะเบียนโดยคำนึงถึงความสำคัญในระดับนานาชาติ ทั้งด้านนิเวศวิทยา พฤกษศาสตร์ สัตวศาสตร์ ชลวิทยา และอุทกวิทยา ในขั้นแรกพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญในระดับนานาชาติต่อนกน้ำไม่ว่าจะเป็นฤดูกาลใดควรได้รับการบรรจุไว้ในทะเบียน

3. การบรรจุพื้นที่ชุ่มน้ำไว้ในทะเบียน จักไม่ละเมิดอำนาจอธิปไตยของภาคี ซึ่งเป็นเจ้าของดินแดนที่มีพื้นที่ชุ่มน้ำนั้น

4. ภาคีจักต้องกำหนดพื้นที่ชุ่มน้ำอย่างน้อย 1 แห่ง เข้าบรรจุในทะเบียนเมื่อส่งมอบเอกสารสัญญาในการให้สัตยาบันหรือเข้าเป็นภาคีใหม่ ดังกำหนดไว้ในมาตรา 9

5. ภาคีใดๆ จักมีสิทธิบรรจุพื้นที่ชุ่มน้ำที่อยู่ในดินแดนของตนเพิ่มในทะเบียน ขยายขอบเขตของพื้นที่ชุ่มน้ำที่อยู่ในทะเบียนแล้ว หรือเพราะว่าภาคีนั้นมีความสนใจอย่างเร่งด่วนในระดับชาติ เพิกถอนหรือจำกัดขอบเขตของพื้นที่ชุ่มน้ำซึ่งภาคีได้บรรจุไว้ในทะเบียนแล้ว และจะต้องโดยเร็วที่สุด แจ้งการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวแก่องค์การหรือรัฐบาลซึ่งรับผิดชอบหน้าที่ของสถาบันดังระบุในมาตรา 8

6. แต่ละภาคีจักต้องพิจารณาความรับผิดชอบในระดับนานาชาติ สำหรับการอนุรักษ์ การจัดการและการใช้ประโยชน์อย่างชาญฉลาดเกี่ยวกับผืนชุ่มน้ำ ซึ่งมีการอพยพ ทั้งเมื่อกำหนดให้พื้นที่ชุ่มน้ำในดินแดนของตนบรรจุไว้ในทะเบียน และเมื่อดำเนินการตามสิทธิในการเปลี่ยนแปลงรายการในทะเบียนนั้น

มาตรา 3

1. ภาคีจักต้องวางแผนและดำเนินการ เพื่อส่งเสริมการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำซึ่งได้บรรจุไว้ในทะเบียน และการใช้ประโยชน์พื้นที่ชุ่มน้ำในดินแดนของตนอย่างชาญฉลาดให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้

2. แต่ละภาคีจักต้องดำเนินการให้ได้รับแจ้งโดยเร็วที่สุด หากลักษณะทางนิเวศของพื้นที่ชุ่มน้ำใดๆ ในดินแดนของตนและที่บรรจุอยู่ในทะเบียน ได้ถูก

เปลี่ยนแปลงหรือกำลังเปลี่ยนแปลง หรือมีแนวโน้มว่าจะเปลี่ยนแปลง อันเป็นผลมาจากการพัฒนาทางเทคโนโลยี ภาวะมลพิษ หรือการรบกวนอื่นๆ จากมนุษย์ ข้อมูลเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงนั้น จะต้องถูกส่งไปโดยไม่ชักช้ายังองค์กร หรือรัฐบาลที่รับผิดชอบการดำเนินงานของสถาบันดังระบุในมาตรา 8

มาตรา 4

1. แต่ละภาคีจักส่งเสริมการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำและนกน้ำโดยจัดตั้งให้พื้นที่ชุ่มน้ำเป็นพื้นที่สงวนทางธรรมชาติ ไม่ว่าพื้นที่นั้นจะถูกบรรจุอยู่ในทะเบียนหรือไม่ และให้การควบคุมดูแลที่เพียงพอ
2. ในกรณีที่ภาคีใดมีความสนใจเร่งด่วนในระดับชาติขอเพิกถอนหรือจำกัดขอบเขตพื้นที่ชุ่มน้ำที่ได้รับการบรรจุไว้ในทะเบียน ภาคีนั้นควรชดเชยการสูญเสียทรัพยากรพื้นที่ชุ่มน้ำ และโดยเฉพาะภาคีนั้นควรสร้างพื้นที่สงวนทางธรรมชาติสำหรับนกน้ำและเพื่อการคุ้มครองทั้งในพื้นที่เดิมนั้นหรือที่อื่นซึ่งมีแหล่งที่อยู่อาศัยเดิมในสัดส่วนที่เพียงพอ
3. ภาคีจักต้องส่งเสริมการวิจัยและการแลกเปลี่ยนเอกสาร และข้อมูลเผยแพร่เกี่ยวกับพื้นที่ชุ่มน้ำและบัญชีพืชพรรณและสัตว์
4. ภาคีจักต้องพยายามอย่างเต็มที่กำลั้งในการจัดการเพิ่มประชากรนกน้ำในพื้นที่ชุ่มน้ำที่เหมาะสม
5. ภาคีจักต้องส่งเสริมการฝึกอบรมบุคคลกรให้มีความสามารถในการวิจัยการจัดการและการควบคุมดูแลพื้นที่ชุ่มน้ำ

มาตรา 5

ภาคีจักต้องปรึกษาหารือซึ่งกันและกันในการอนุรักษ์ตามพันธกรณีที่เกิดขึ้นจากอนุสัญญา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีของพื้นที่ชุ่มน้ำที่ครอบคลุมดินแดนของภาคีมากกว่าหนึ่งประเทศ หรือในกรณีที่มีการแบ่งปันใช้ระบบน้ำในระหว่างภาคี ในขณะเดียวกันภาคีจักต้องพยายามอย่างสุดกำลังในการประสานงานและให้ความสนับสนุนนโยบายทั้งในปัจจุบันและอนาคตและกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำ ตลอดจนพืชพรรณและสัตว์ในพื้นที่นั้น

มาตรา 6

1. ภาคีจักต้อง เมื่อมีความจำเป็นเกิดขึ้น เรียกประชุมการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำและนกน้ำ
2. การประชุมจักต้องมีลักษณะเป็นที่ปรึกษาและจักต้องได้รับมอบหมาย นอกเหนือจากประการอื่นแล้ว ดังนี้
 - ❖ เพื่อหารือในการดำเนินการตามอนุสัญญา
 - ❖ เพื่อหารือการเพิ่มและเปลี่ยนแปลงรายการในทะเบียน
 - ❖ เพื่อพิจารณาข้อมูลเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงคุณลักษณะทางนิเวศของพื้นที่ชุ่มน้ำ ซึ่งได้รับการบรรจุอยู่ในทะเบียนดังได้กำหนดโดยสอดคล้องกับวรรค 2 ของมาตรา 3

❖ เพื่อเสนอคำแนะนำโดยทั่วไป และที่เจาะจงภาคี โดยเกี่ยวข้องกับการอนุรักษ์ การจัดการ และการใช้ประโยชน์อย่างชาญฉลาดในพื้นที่ชุ่มน้ำตลอดจนพรรณพืชและสัตว์ในพื้นที่นั้น

❖ เพื่อเรียกร้องให้องค์กรระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องเตรียมรายงานและสถิติในเรื่องที่จำเป็นในระดับนานาชาติ อันมีผลต่อพื้นที่ชุ่มน้ำ

3. ภาคีจักต้องให้หลักประกันว่าผู้รับผิดชอบในทุกระดับในการจัดการพื้นที่ชุ่มน้ำจักได้รับการแจ้งให้ทราบถึงข้อเสนอแนะจากการประชุมเกี่ยวกับการอนุรักษ์ การจัดการและการใช้ประโยชน์อย่างชาญฉลาดในพื้นที่ชุ่มน้ำตลอดจนพืชพรรณและสัตว์ในพื้นที่นั้นๆ และจักได้นำข้อเสนอแนะดังกล่าวไปพิจารณา

มาตรา 7

1. ผู้แทนภาคีในการประชุมนั้นควรรวมถึงผู้เชี่ยวชาญด้านพื้นที่ชุ่มน้ำหรือนกน้ำ โดยที่มีความรู้ประสบการณ์ที่ได้รับทางด้านวิทยาศาสตร์และการบริหารและมีสมรรถภาพที่เหมาะสมอื่นๆ
2. แต่ละภาคีที่เข้าร่วมการประชุมจักต้องมีสิทธิออกเสียงเพียงเสียงเดียว ข้อเสนอแนะจักเป็นที่ยอมรับโดยเสียงข้างมาก ซึ่งกำหนดให้ไม่ต่ำกว่าครึ่งหนึ่งของคะแนนเสียงทั้งหมดของภาคี

มาตรา 8

1. สหพันธนานาชาติเพื่อการอนุรักษ์ ธรรมชาติ และทรัพยากรธรรมชาติ (IUCN) จักดำเนินการทำหน้าที่เป็นสถาบันซึ่งรับผิดชอบต่อเนื่องภายใต้อนุสัญญา จนกว่าจะมีการจัดตั้งองค์กรหรือรัฐบาล อันได้รับมอบหมายจากเสียงข้างมาก 2 ใน 3 ของภาคีทั้งหมด

2. หน้าที่ของสถาบันซึ่งสืบเนื่องการดำเนินงานมีดังนี้

❖ เพื่อช่วยเหลือในการเรียกประชุมและจัดประชุมภาคีดังที่ระบุในมาตรา 6

❖ เพื่อดำรงรักษาทะเบียนพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระหว่างประเทศ และเพื่อรับแจ้งจากภาคีเกี่ยวกับการเพิ่มเติม การขยาย การเพิกถอน หรือการจำกัด ที่เกี่ยวกับพื้นที่ชุ่มน้ำซึ่งได้เคยบรรจุไว้ในทะเบียนไว้แล้วตามที่กำหนดไว้โดยสอดคล้องกับวรรค 5 ของมาตรา 2

❖ เพื่อรับการแจ้งจากภาคีเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงลักษณะทางนิเวศของพื้นที่ชุ่มน้ำ ซึ่งขึ้นทะเบียนไว้ในทำเนียบดังกล่าวในวรรค 2 ของมาตรา 3

❖ เพื่อจัดส่งประกาศเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงใดๆ ในทะเบียนหรือการเปลี่ยนแปลงลักษณะของพื้นที่ชุ่มน้ำ ซึ่งได้บรรจุไว้ในทะเบียนแก่ทุกภาคี และเพื่อจัดให้เรื่องเหล่านี้ได้รับการหารือในที่ประชุมครั้งต่อไป

❖ เพื่อแจ้งให้ภาคีที่เกี่ยวข้องทราบถึงข้อเสนอแนะจากการประชุมเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงในทะเบียน หรือการเปลี่ยนแปลงลักษณะของพื้นที่ชุ่มน้ำที่บรรจุไว้ในทะเบียน

มาตรา 9

1. อนุสัญญา นี้จักต้องเปิดให้ลงนามได้ไม่มีระยะเวลาสิ้นสุด

2. สมาชิกขององค์การสหประชาชาติ หรือของหน่วยงานพิเศษหรือองค์กรพลังงานปรมาณูนานาชาติ Intentional Atomic Energy Agency (IAEA) หรือภาคีของ The Statutes of the International Court of Justice (ICJ) สามารถเป็นภาคีได้โดย

- ❖ ลงนามโดยไม่ต้องมีข้อสงวนใดๆ สำหรับการให้สัตยาบัน
- ❖ ลงนามโดยรอให้มีการให้สัตยาบัน ตามด้วยการให้สัตยาบัน
- ❖ การเข้าเป็นภาคีใหม่

3. การให้สัตยาบันหรือการเข้าเป็นภาคีใหม่จักบรรลุผล โดยการมอบเอกสารให้สัตยาบันหรือการเข้าเป็นภาคีใหม่ แก่ผู้อำนวยการองค์การศึกษาวិทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ (UNESCO) ซึ่งภายหลังจะเรียกว่า “ผู้ได้รับมอบหมายให้ดูแลรักษา”

มาตรา 10

1. อนุสัญญา นี้ จักมีผลบังคับใช้ใน 4 เดือนหลังจากที่รัฐใดๆ จำนวน 7 รัฐเข้าเป็นภาคีอนุสัญญา ทั้งนี้โดนสอดคล้องกับวรรค 2 ของมาตรา 9

2. ด้วยเหตุนี้อนุสัญญา จักมีผลบังคับใช้สำหรับแต่ละภาคีใน 4 เดือนหลังจากวันที่ได้ลงนาม โดยไม่มีการสงวนสิทธิสำหรับการให้สัตยาบัน หรือวันที่รับมอบเอกสารการให้สัตยาบัน หรือการเข้าเป็นภาคีใหม่

มาตรา 10 (เข้า)

1. อนุสัญญา นี้ อาจได้รับการแก้ไขในการประชุมภาคีซึ่งเรียกประชุมเพื่อความมุ่งหมายโดยสอดคล้องกับมาตรานี้

2. ภาคีใดๆ อาจจัดทำข้อเสนอเพื่อการแก้ไขอนุสัญญา ได้

3. จักต้องมีการติดต่อส่งสารของข้อแก้ไขที่เสนอแนะเหตุผลในการเสนอไปยังองค์กร หรือรัฐบาลที่กระทำหน้าที่ของสถาบันซึ่งดำเนินการสืบเนื่องภายใต้อนุสัญญา (ซึ่งในที่นี้เรียกว่า “สถาบัน”) และสถาบันจักต้องติดต่อไปยังภาคีทั้งหมดโดยทันที ภาคีจักต้องส่งความเห็นต่อสารดังกล่าวไปยังสถาบันภายใน 3 เดือน หลังจากวันที่สถาบันได้ติดต่อภาคีทั้งหลาย หลังจากวันสุดท้ายของการส่งความเห็น สถาบันต้องแจ้งให้ภาคีทุกประเทศรับข้อคิดเห็นทั้งหมดโดยทันที

4. สถาบันจักเรียกให้มีการประชุมภาคีเพื่อพิจารณาข้อแก้ไข ซึ่งได้รับการติดต่อโดยสอดคล้องกับวรรค 3 ได้ ต่อเมื่อการเรียกร้องโดยลายลักษณ์อักษรเป็นจำนวนหนึ่งในสามของภาคี สถาบันจักต้องปรึกษาเกี่ยวกับเวลาและสถานที่ประชุม

5. ข้อแก้ไขจะเป็นที่ยอมรับได้โดยเสียงข้างมาก สองในสามของภาคีที่เข้าประชุมและออกเสียง

6. ข้อแก้ไขที่ยอมรับแล้วนั้นจักมีผลบังคับใช้สำหรับภาคีซึ่งยอมรับข้อแก้ไขนั้นในวันแรกของเดือนที่ 4 หลังจากวันที่สองในสามของภาคีได้ส่งมอบเอกสารในการยอมรับกับผู้ที่ได้รับมอบหมายให้ดูแลรักษา สำหรับแต่ละภาคี ซึ่งได้ส่งมอบเอกสารในการยอมรับหลังจากวันที่สองในสามของภาคีได้ส่งมอบเอกสารในการยอมรับไปแล้ว ข้อแก้ไขนั้นจะมีผลบังคับใช้ในวันแรกของเดือนที่ 4 หลังจากภาคีนั้น ได้ส่งมอบเอกสารในการยอมรับ

มาตรา 11

1. อนุสัญญา นี้จักมีผลบังคับใช้ไปเป็นระยะเวลานานไม่มีกำหนด

2. ภาคีใดๆ อาจจะเพิกถอนอนุสัญญา นี้ได้หลังจากระยะเวลา 5 ปี นับจากวันที่อนุสัญญา มีผลบังคับใช้โดยแจ้งให้ทราบเป็นลายลักษณ์อักษรไปยังผู้รับมอบหมายให้ดูแลรักษา การเพิกถอนจะมีผลใน 4 เดือน หลังจากวันที่ผู้ได้รับมอบหมายให้ดูแลรักษาได้รับเรื่อง

มาตรา 12

1. ผู้ได้รับมอบหมายให้ดูแลรักษาจะแจ้งทุกประเทศที่ลงนามและเข้าร่วมอนุสัญญา เร็วที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้เกี่ยวกับ

- ❖ การลงนามในอนุสัญญา นี้
- ❖ การส่งเอกสารในการให้สัตยาบันต่ออนุสัญญา นี้
- ❖ เงื่อนไขในการส่งมอบเอกสารเข้าเป็นสมาชิกใหม่ในอนุสัญญา นี้

❖ วันที่ที่มีผลบังคับใช้อนุสัญญา นี้

❖ การประกาศเรื่องการเพิกถอนการเป็นภาคีอนุสัญญา นี้

2. เมื่ออนุสัญญา มีผลบังคับใช้ ผู้ได้รับมอบหมายให้ดูแลรักษาจักต้องลงทะเบียนอนุสัญญา กับเลขานุการของสหประชาชาติ ทั้งนี้โดยสอดคล้องกับมาตรา 102 ของกฎบัตรสหประชาชาติ

สำหรับเป็นพยานหลักฐาน ผู้ลงนามซึ่งได้รับมอบอำนาจอย่างเป็นทางการได้ลงนามในอนุสัญญา

จัดทำ ณ เมืองแรมซาร์ ในวันที่ 2 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2514 (ค.ศ. 1971) ด้วยภาษาอังกฤษ ฝรั่งเศส เยอรมัน และรัสเซีย สาระทั้งหมดเท่าเทียมกันกับต้นฉบับที่แท้จริง ซึ่งจะมอบไว้กับผู้ได้รับมอบหมายให้ดูแลรักษาซึ่งจะส่งต้นฉบับจริงไปยังภาคี ต่างๆ

**มาตรา 6 และ 7 ของอนุสัญญาว่าด้วยพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระหว่างประเทศ
โดยเฉพาะแหล่งที่อยู่อาศัยของนกน้ำ
ตามที่แก้ไขโดยการประชุมภาคีในวันที่ 28 พฤษภาคม พ.ศ. 2520 (ค.ศ. 1977)
(ส่วนที่ แก้ไข คือส่วนที่เป็นตัวเอียง)**

มาตรา 6

1. จักมีการจัดตั้งสมัชชาภาคีเพื่อพิจารณาบทวนและส่งเสริมการดำเนินงานตามอนุสัญญาฯ สถาบันดังได้อ้างถึงในมาตรา 8 ววรรค 1 จักจัดให้มีการประชุมสมัชชาภาคีสมัยสามัญในระยะห่างกันไม่เกิน 3 ปี เว้นเสียแต่ว่าสมัชชาตัดสินใจเป็นประการอื่น ส่วนการประชุมพิเศษจะจัดเมื่อได้รับการร้องขอเป็นลายลักษณ์อักษรจากอย่างน้อย 1 ใน 3 ของภาคี ในการประชุมสมัชชาภาคีสมัยสามัญแต่ละครั้งจักพิจารณากำหนดเวลาและสถานที่การประชุมสมัยสามัญครั้งต่อไปด้วย

2. สมัชชาภาคีจักต้องได้รับมอบหมายดังนี้

- ❖ เพื่อหารือในการดำเนินการตามอนุสัญญาฯ
- ❖ เพื่อหารือการเพิ่มและเปลี่ยนแปลงรายการในทะเบียน
- ❖ เพื่อพิจารณาข้อมูลเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงคุณลักษณะทางนิเวศของพื้นที่ชุ่มน้ำ ซึ่งขึ้นทะเบียนดังได้กำหนดโดยสอดคล้องกับวรรค 2 ของมาตรา 3

❖ เพื่อเสนอคำแนะนำโดยทั่วไป และที่เจาะจงแก่ภาคี โดยเกี่ยวข้องกับการอนุรักษ์ การจัดการ และการใช้ประโยชน์อย่างชาญฉลาดในพื้นที่ชุ่มน้ำและพรรณพืชและสัตว์ในพื้นที่นั้น

❖ เพื่อเรียกร้องให้องค์การระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องเตรียมรายงานและสถิติในเรื่องที่จำเป็นในระดับนานาชาติอันมีผลต่อพื้นที่ชุ่มน้ำ

❖ เพื่อรับรองข้อเสนอแนะอื่นๆ หรือข้อแก้ไขปัญหา เพื่อส่งเสริมบทบาทหน้าที่ของอนุสัญญาฯ

3. ภาคีจักต้องให้หลักประกันว่าผู้รับผิดชอบในทุกระดับในการจัดการพื้นที่ชุ่มน้ำจักได้รับการแจ้งให้ทราบถึงข้อเสนอแนะจากการประชุมเกี่ยวกับการอนุรักษ์ การจัดการ และการใช้ประโยชน์อย่างชาญฉลาดในพื้นที่ชุ่มน้ำตลอดจนพืชพรรณและสัตว์ในพื้นที่นั้นๆ และจักได้นำข้อเสนอแนะดังกล่าวไปพิจารณา

4. การประชุมสมัชชาภาคีจักต้องรับรองกฎของระเบียบวิธีการสำหรับการประชุมแต่ละครั้ง

5. การประชุมสมัชชาภาคีจักต้องจัดตั้งขึ้นและพิจารณาบทวนระเบียบการเงินของอนุสัญญาฯ ในการประชุมสามัญแต่ละครั้ง สมัชชาภาคีจักต้องรับรองงบประมาณสำหรับระยะการเงินต่อไปโดยมติของเสียงส่วนใหญ่ 2 ใน 3 ของภาคีที่เข้าร่วมประชุมและออกเสียง

6. แต่ละภาคีจักบริจาควิธีการให้งบประมาณตามสัดส่วนซึ่งรับรองเป็นเอกฉันท์ โดยภาคีซึ่งเข้าร่วมประชุมและออกเสียงในการประชุมสมัชชาภาคีสมัยสามัญ

มาตรา 7

1. ผู้แทนของภาคีในการประชุมนั้นควรรวมถึงผู้เชี่ยวชาญด้านพื้นที่ชุ่มน้ำหรือนกน้ำ โดยที่มีความรู้ประสบการณ์ที่ได้รับทางด้านวิทยาศาสตร์และการบริหารและมีสมรรถภาพที่เหมาะสมอื่นๆ

2. แต่ละภาคีที่เข้าร่วมประชุมในสมัชชาภาคี จักมีสิทธิออกเสียงเพียงเสียงเดียว การเสนอข้อคิดเห็น ข้อแก้ปัญหาละเมิดมติจะรับรองโดยเสียงข้างมากของภาคีที่เข้าร่วมประชุมและออกเสียง เว้นเสียแต่ว่าได้กำหนดเป็นประการอื่นในอนุสัญญาฯ นี้

ประเด็นสำคัญที่ควรรู้

- ❖ อนุสัญญาแรมซาร์ไม่ละเมิดอำนาจอธิปไตยของภาคี ซึ่งเป็นเจ้าของดินแดนที่มีพื้นที่ชุ่มน้ำ
- ❖ อนุสัญญาแรมซาร์เป็นอนุสัญญาระหว่างประเทศที่ส่งเสริมให้ประเทศต่างๆ มีการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่ชุ่มน้ำอย่างยั่งยืน โดยเฉพาะอย่างยิ่งให้ความสำคัญต่อการมีส่วนร่วมของชุมชน
- ❖ พื้นที่ชุ่มน้ำใดที่ได้รับการเสนอเป็นพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระหว่างประเทศแล้ว ต่อมามีความจำเป็น ภาคีสามารถเพิกถอนออกจากทำเนียบหรือจำกัดขอบเขตใหม่ได้ แต่ทั้งนี้ต้องเสนอพื้นที่อื่นทดแทนด้วย

การเป็นภาคีอนุสัญญาแรมซาร์

- ❖ ทำให้มีการอนุรักษ์และยับยั้งการสูญเสียของพื้นที่ชุ่มน้ำในและภูมิภาคของโลก
- ❖ ลดปัญหาความขัดแย้งในการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์พื้นที่ชุ่มน้ำระหว่างประเทศ ตลอดจนสิ่งมีชีวิตต่างๆ ในพื้นที่รวมทั้งฝูงนกน้ำที่อพยพตามฤดูกาลไปอยู่ในประเทศต่างๆ ทั้งนี้ เนื่องจากอนุสัญญาฯ ระบุว่าภาคีจะต้องร่วมมือในการจัดการพื้นที่ชุ่มน้ำและสิ่งมีชีวิตในพื้นที่ ที่ใช้ร่วมกัน
- ❖ ทำให้มีการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์พื้นที่ชุ่มน้ำและสิ่งมีชีวิตในพื้นที่ที่ใช้อย่างฉลาด เนื่องจากอนุสัญญาฯ ระบุว่าพื้นที่ภาคีจะต้องกระทำ คือ ให้คำนึงถึงการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำ ในการกำหนดแผนการใช้ที่ดินและแผนการจัดการระดับชาติ ซึ่งการดำเนินการตามแผนนี้ จะเป็นการส่งเสริมการใช้ประโยชน์อย่างฉลาดตลอดจนทำให้พื้นที่ชุ่มน้ำต้องสงวนรักษาไว้
- ❖ ทำให้มีการป้องกันการเสื่อมสภาพของพื้นที่ชุ่มน้ำ โดยเฉพาะที่ขึ้นทะเบียนไว้โดยมีการติดตามตรวจสอบอย่างสม่ำเสมอ

เกณฑ์สำหรับกำหนดพื้นที่ชุ่มน้ำ ที่มีความสำคัญระหว่างประเทศ

ที่ประชุมสมัชชาภาคีอนุสัญญาว่าด้วยพื้นที่ชุ่มน้ำ (Ramsar Convention) สมัยที่ 9 ซึ่งมีขึ้นในระหว่างวันที่ 8 - 15 พฤศจิกายน พ.ศ. 2548 ณ ประเทศยูกันดาได้รับรอง เกณฑ์สำหรับกำหนดพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระหว่างประเทศ ภายใต้กรอบกลยุทธ์สำหรับทะเบียนพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระหว่างประเทศ (Ramsar List) ดังนี้

กลุ่ม A ของเกณฑ์ พื้นที่ประกอบด้วยพื้นที่ชุ่มน้ำประเภทที่เป็นตัวแทน หายากหรือมีลักษณะพิเศษเฉพาะ

เกณฑ์ 1 : พื้นที่ชุ่มน้ำหนึ่งควรได้รับการพิจารณาว่ามีความสำคัญระหว่างประเทศ หากพื้นที่ชุ่มน้ำนั้น ประกอบด้วยประเภทของพื้นที่ชุ่มน้ำที่เป็นตัวแทน หายาก หรือ มีลักษณะพิเศษเฉพาะ ซึ่งพบในเขตชีวภูมิศาสตร์ที่เหมาะสม

กลุ่ม B ของเกณฑ์ พื้นที่ที่มีความสำคัญระหว่างประเทศสำหรับการอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพ

เกณฑ์เกี่ยวกับชนิดพันธุ์และชุมชนประชากรทางนิเวศ

เกณฑ์ 2 : เกื้อกูล ชนิดพันธุ์ที่อยู่ในสถานภาพมีแนวโน้มใกล้สูญพันธุ์ หรือใกล้สูญพันธุ์อย่างยิ่ง หรือชุมชนประชากรที่ถูกคุกคาม

เกณฑ์ 3 : เกื้อกูล ประชากรของชนิดพันธุ์พืชหรือสัตว์ที่สำคัญ สำหรับการดำรงรักษาความหลากหลายทางชีวภาพของเขตชีวภูมิศาสตร์หนึ่งโดยเฉพาะ

เกณฑ์ 4 : เกื้อกูล ชนิดพันธุ์พืชหรือสัตว์ที่อยู่ในระยะวิกฤติหนึ่งของวงจรชีวิตของชนิดพันธุ์นั้น หรือเป็นที่พักพิงในระหว่างสถานะเสื่อมโทรม

เกณฑ์พิเศษเกี่ยวกับนกน้ำ

เกณฑ์ 5 : ตามปกติเกื้อกูล ประชากรนกน้ำ 20,000 ตัว หรือมากกว่า

เกณฑ์ 6 : ตามปกติเกื้อกูล ร้อยละ 1 ของประชากรในชนิดพันธุ์หรือสายพันธุ์หนึ่งของนกน้ำ

เกณฑ์พิเศษเกี่ยวกับปลา

เกณฑ์ 7 : เกื้อกูล สัดส่วนที่สำคัญของสายพันธุ์ ชนิดพันธุ์ หรือวงศ์ ของปลาพื้นเมือง ระยะหนึ่งของวงจรชีวิต ปฏิสัมพันธ์ของชนิดพันธุ์ และ/หรือ ประชากรที่เป็นตัวแทนของผลประโยชน์ และ/หรือ คุณค่าของพื้นที่ชุ่มน้ำและ ดังนั้นมีคุณูปการต่อความหลากหลายทางชีวภาพทั่วโลก

เกณฑ์ 8 : เป็นแหล่งสำคัญของอาหารสำหรับปลา วางไข่ พุ่มผักตบชวา และ/หรือเส้นทางอพยพซึ่งปริมาณสำรองของปลา ไม่ว่าภายในพื้นที่ชุ่มน้ำหรือที่อื่นพึ่งพาอาศัยอยู่

เกณฑ์พิเศษเกี่ยวกับสัตว์ชนิดอื่นๆ

เกณฑ์ 9 : เกื้อกูล ร้อยละ 1 ของประชากรในชนิดพันธุ์หรือสายพันธุ์ของสิ่งมีชีวิตที่มีการดำรงชีวิตขึ้นอยู่กับพื้นที่ชุ่มน้ำ (นอกเหนือจากนกและปลา)

พันธกรณีในการเข้าร่วมเป็นภาคีอนุสัญญาแรมซาร์

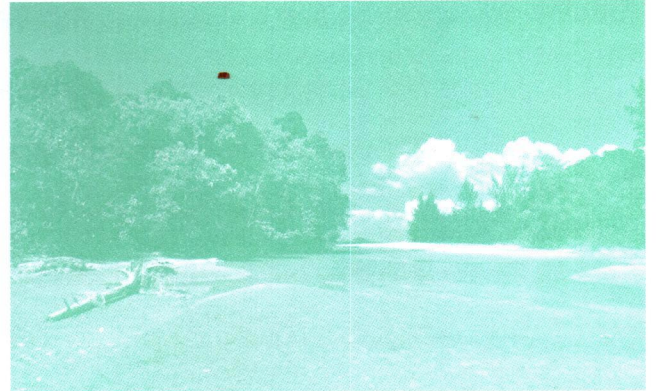
ข้อตกลงหลักๆ ของประเทศที่เข้าร่วมเป็นภาคีอนุสัญญาแรมซาร์ คือ

❖ ภาคีแต่ละประเทศจะต้องคัดเลือกพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระดับชาติหรือระดับนานาชาติอย่างน้อย 1 แห่ง บรรจุใน “ทะเบียนรายชื่อพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระหว่างประเทศ” นอกจากนั้นแล้ว มาตรา 3 วรรค 1 ยังระบุให้แต่ละประเทศส่งเสริมการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำที่มีอยู่ในทะเบียน ด้วย

❖ ภาคีแต่ละประเทศต้องกำหนดและวางแผนการดำเนินงานการใช้ประโยชน์พื้นที่ชุ่มน้ำอย่างชาญฉลาดไม่ว่าพื้นที่ชุ่มน้ำจะอยู่ในทะเบียนหรือไม่

❖ ภาคีแต่ละประเทศสามารถทำการปรึกษากับภาคีอื่นๆ เกี่ยวกับการดำเนินงานของอนุสัญญา โดยเฉพาะอย่างยิ่งพื้นที่ชุ่มน้ำที่อยู่ตามพรมแดนระหว่างประเทศ ที่มีการใช้ทรัพยากรน้ำร่วมกัน และมีการพัฒนาความช่วยเหลือสำหรับโครงการพื้นที่ชุ่มน้ำ

❖ ภาคีแต่ละประเทศต้องสนับสนุนเงินช่วยเหลือแก่อนุสัญญาฯ จำนวนเงินช่วยเหลือของแต่ละประเทศขึ้นกับการแบ่งตาม UN Scale ซึ่งสำหรับประเทศไทยต้องบริจาคประมาณ 8,500-9,000 ฟรังก์สวิส

ผลดีในการเข้าร่วมเป็นภาคีอนุสัญญาแรมซาร์

❖ อนุสัญญาแรมซาร์เป็นหนึ่งในกฎหมายระหว่างประเทศอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน เช่น อนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้จะสูญพันธุ์ (CITES) อนุสัญญามรดกโลก อนุสัญญาว่าด้วยชนิดพันธุ์อพยพ อนุสัญญาว่าด้วยความหลากหลายทางชีวภาพ และกรอบอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ การเป็นภาคีอนุสัญญาประเภทนี้เป็นการแสดงให้เห็นถึงความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันของประชาคมโลกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมร่วมกัน

❖ การเป็นภาคีอนุสัญญาแรมซาร์ทำให้มีโอกาสเข้าร่วมในการแสดงความคิดเห็นกับนานาประเทศ ในการประชุมเพื่อพิจารณาหลักการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์พื้นที่ชุ่มน้ำอย่างชาญฉลาด เช่น มติของประเทศภาคีจากการประชุมสมัชชาภาคี ครั้งที่ 3 ทำให้เกิดกองทุนความช่วยเหลือในการจัดการพื้นที่ชุ่มน้ำแก่ประเทศที่กำลังพัฒนาขึ้น

❖ การเป็นภาคีอนุสัญญาแรมซาร์จะนำชื่อเสียงมาสู่ประเทศและเป็นการนำพื้นที่ชุ่มน้ำสำคัญของประเทศ เข้าไป

ในทะเบียนรายชื่อพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระหว่างประเทศ (Ramsar Site) ทำให้เป็นที่รู้จักกันทั่วโลก นอกจากนั้นยังเป็นการเพิ่มความน่าเชื่อถือสำหรับภาคีที่เป็นประเทศกำลังพัฒนาจะได้รับ การสนับสนุน และความช่วยเหลือในการดำเนินงานอนุรักษ์และจัดการพื้นที่ชุ่มน้ำในประเทศของตน

❖ การเป็นภาคีอนุสัญญาแรมซาร์ จะทำให้ภาคีประเทศต่าง ๆ ได้รับข่าวสารข้อมูลและคำแนะนำที่ทันสมัยเกี่ยวกับพื้นที่ชุ่มน้ำ และข้อคิดเห็นต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องการใช้ประโยชน์พื้นที่ชุ่มน้ำอย่างชาญฉลาด ทั้งนี้ ซึ่งอาจจะนำมาประยุกต์ใช้ในการอนุรักษ์และการแก้ไขปัญหาความเสื่อมโทรมของพื้นที่ชุ่มน้ำของประเทศไทยต่อไป

❖ ภาคีสามารถเสนอขอรับการสนับสนุนความช่วยเหลือจากต่างประเทศหรือเงินกองทุนอนุสัญญาฯ (Ramsar Small Grants Fund for Wetland Conservation and Wise Use) ได้โครงการละประมาณ 40,000 ฟรังก์สวิสหรือประมาณ 1,200,000 บาท

ข้อมูลล่าสุดเกี่ยวกับพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระหว่างประเทศทั่วโลก

จนถึงขณะนี้ 31 ธันวาคม 2556 มีประเทศต่างๆ เข้าร่วมเป็นภาคี ทั้งสิ้น **168 ประเทศ** จำนวนพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระหว่างประเทศจำนวน **2,177 แห่ง** รวมพื้นที่กว่า **208,518,409 เฮกตาร์ (hectares)**

- ✔ ประเทศที่มีจำนวนพื้นที่แรมซาร์ไซต์มากที่สุดในโลก คือ **สหราชอาณาจักร** มีทั้งสิ้น **169 แห่ง**
- ✔ ประเทศที่มีจำนวนพื้นที่แรมซาร์ไซต์มากที่สุดในภูมิภาคเอเชีย คือ **ญี่ปุ่น** มีทั้งสิ้น **46 แห่ง**
- ✔ ประเทศที่มีจำนวนพื้นที่แรมซาร์ไซต์มากที่สุดในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ คือ **ประเทศไทย** มีทั้งสิ้น **14 แห่ง**
- ✔ ประเทศที่มีจำนวนพื้นที่แรมซาร์ไซต์น้อยที่สุด คือ ประเทศละ **1 แห่ง** มีทั้งสิ้น **29 ประเทศ**
- ✔ สาธารณรัฐโบลีเวียมีพื้นที่แรมซาร์ไซต์รวมทั้งสิ้น 14,842,405 เฮกตาร์ (hectares) ซึ่งถือว่ากว้างใหญ่ที่สุดในโลก
- ✔ ประเทศที่มีพื้นที่แรมซาร์ไซต์ขนาดไม่เกิน 100 เฮกตาร์ (hectares) มี **4 ประเทศ** และประเทศที่มีพื้นที่แรมซาร์ไซต์ขนาดเกิน 100 เฮกตาร์ (hectares) แต่ไม่เกิน 500 เฮกตาร์ (hectares) มี **7 ประเทศ**

หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับอนุสัญญาแรมซาร์

✔ The United Nations Scientific and Cultural Organization (UNESCO) เป็นองค์กรรับรองการเข้าเป็นภาคีอนุสัญญาฯ ของประเทศต่างๆ ในการเข้าเป็นภาคีอนุสัญญาแรมซาร์

✔ สมัชชาภาคีของอนุสัญญาฯ (Conference of the Contracting Parties) จะมีการประชุมทุกๆ 3 ปี จนถึงปัจจุบันมีการจัดประชุมไปแล้ว 11 ครั้ง

✔ Standing Committee คณะกรรมการบริหารอนุสัญญาฯ มีหน้าที่จัดเตรียมเอกสารในการประชุมประเทศภาคีและให้คำแนะนำการดำเนินการของสำนักงานเลขาธิการอนุสัญญาฯ ซึ่งจะมีการประชุมปีละ 1 ครั้ง ที่ประเทศสวิตเซอร์แลนด์

✔ Scientific and Technical Review Panel ซึ่งเป็นคณะกรรมการทบทวนทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีหน้าที่ให้คำแนะนำด้านวิชาการต่อคณะกรรมการบริหาร มีวาระคราวละ 3 ปี

✔ Secretariat ซึ่งเป็นสำนักเลขาธิการอนุสัญญาฯ (Ramsar Bureau) ทำหน้าที่ประสานงานกับภาคี และดำเนินงานเกี่ยวกับอนุสัญญาฯ โดยมีสำนักงานตั้งอยู่ ณ ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ สำนักเลขาธิการฯ มีองค์ประกอบดังนี้ คือ เลขาธิการ (Secretary General) รองเลขาธิการ (Deputy Secretary General) ผู้ประสานงานระดับภูมิภาค 4 ท่าน คือ เอเชีย แอฟริกา ยุโรป และ Neotropic

✔ Partner Organizations เป็นองค์กรพันธมิตรของอนุสัญญาฯ อันได้แก่ องค์กร เครือข่าย ประกอบด้วย Birdlife International, IUCN - The World Conservation Union, Wetlands International (WI), World Wide Fund For Nature (WWF), และ Integrated Water Management Institute (IWMI)

สรุปผลการประชุมสมัชชาภาคีอนุสัญญาว่าด้วยพื้นที่ชุ่มน้ำ สมัยที่ 11

การประชุมสมัชชาภาคีอนุสัญญาว่าด้วยพื้นที่ชุ่มน้ำ สมัยที่ 11 จัดขึ้นในระหว่างวันที่ 6-13 กรกฎาคม 2012 ณ อาคารรัฐสภา กรุงบูคาเรสต์ ประเทศโรมาเนีย ภายใต้หัวข้อการประชุม คือ Wetland: Home and Destination

การประชุมในครั้งนี้ประเทศภาคีสถิตผู้แทนเข้าร่วมการประชุมกว่า 160 ประเทศ และมีผู้สังเกตการณ์ซึ่งเป็นผู้แทนองค์กรระหว่างประเทศ องค์กรพัฒนาเอกชนระหว่างประเทศ และจากประเทศต่างๆ เข้าร่วมด้วย รวมผู้เข้าร่วมประชุมประมาณ 2,000 ที่ประชุมได้มีการรับรองข้อมติ 22 ข้อ รวมถึงข้อมติในประเด็นของ : สถาบันเจ้าภาพสำหรับสำนักเลขาธิการอนุสัญญาฯ, สถานภาพของพื้นที่ชุ่มน้ำในทะเบียนพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระหว่างประเทศ, การริเริ่มระดับภูมิภาค, พันธมิตรความร่วมมือ และการผานการดำเนินงานกับความตกลงพหุภาคีด้านสิ่งแวดล้อม (MEAs) และสถาบันอื่นๆ, การท่องเที่ยว สันทนาการ และพื้นที่ชุ่มน้ำ, การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศกับพื้นที่ชุ่มน้ำ-ผลสะท้อนสำหรับอนุสัญญาแรมซาร์, และปฏิสัมพันธ์ระหว่างการเกษตรและพื้นที่ชุ่มน้ำ-นาข้าวและการควบคุมศัตรูพืช สมัชชาภาคีอนุสัญญาฯ ยังได้รับรองงบประมาณสำหรับปี 2013-2015 และแผนกลยุทธ์สำหรับปี 2013-2015 โดยประเด็นสำคัญที่มีการหารือกันอย่างกว้างขวางคือ สถาบันเจ้าภาพสำนักเลขาธิการอนุสัญญาฯ หลังจากการเจรจาต่อรอง สมัชชาภาคีอนุสัญญาฯ มีมติให้สหภาพสากลว่าด้วยการอนุรักษ์ (IUCN) เป็นหน่วยงานเจ้าภาพสำนักเลขาธิการอนุสัญญาฯ เช่นเดิม

นาย Anada Tiega เลขาธิการอนุสัญญาฯ ได้ให้ข้อเสนอแนะแก่ภาคีอนุสัญญาฯ ดังนี้

✎ ให้มีการศึกษาสำรวจและจัดทำทะเบียนรายการบริการของระบบนิเวศที่ได้จากพื้นที่ชุ่มน้ำในแง่ของความสำเร็จสำหรับทรัพยากรน้ำ ความหลากหลายทางชีวภาพ การผลิตพลังงาน และการบรรเทาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และรับทราบว่าภาคีอนุสัญญาฯ รายงานว่า หลังจากการประชุมสมัชชาภาคีอนุสัญญาฯ สมัยที่ 10 มีนโยบายพื้นที่ชุ่มน้ำระดับชาติเพิ่มขึ้นร้อยละ 7 แต่ยังไม่เพียงพอ และนโยบายบางข้อจำเป็นต้องได้รับการปรับปรุงแก้ไขเพื่อรวมประเด็นเกี่ยวกับการบรรเทาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

✎ ต้องการให้พื้นที่แรมซาร์ทุกแห่งมีแผนการจัดการและกระตุ้นให้ภาคีอนุสัญญาฯ เปิดโอกาสและส่งเสริมให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกกลุ่มที่เกี่ยวข้อง รวมถึงภาคการติดต่อสื่อสาร การให้การศึกษา และการเสริมสร้างความตระหนักแก่สาธารณชน (CEPA) มีส่วนร่วมในการดำเนินงาน และใช้ประโยชน์จาก Montreux Record มากขึ้น ซึ่งปัจจุบันมีพื้นที่ชุ่มน้ำในทะเบียน 48 แห่ง

✎ ความร่วมมือระหว่างประเทศ นาย Tiega กล่าวถึงการที่สำนักเลขาธิการอนุสัญญาฯ มีส่วนร่วมและช่วยสนับสนุนกระบวนการระหว่างประเทศอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องรวมถึงอนุสัญญาว่าด้วยความหลากหลายทางชีวภาพ (CBD) อนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดพันธุ์สัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์ (CITES) อนุสัญญาว่าด้วยชนิดพันธุ์ที่อพยพย้ายถิ่น (CMS) และการประชุมสหประชาชาติว่าด้วยการพัฒนาที่ยั่งยืน (Rio+20) และกล่าวเน้นถึงบทบาทของเจ้าหน้าที่ประสานงานหน่วยงานพันธมิตร (Partnership Coordination Officer) ซึ่งเป็นตำแหน่งที่ว่างขึ้นเมื่อเร็วๆ นี้ ในการช่วยเสริมสร้างการดำเนินงานร่วมกัน

ปฏิญญาเตหะราน (Tehran Declaration)

ว่าด้วยพื้นที่ชุ่มน้ำกับการพัฒนาอย่างยั่งยืน

ปฏิญญานี้ได้รับการเห็นชอบโดยรัฐมนตรี และหัวหน้าผู้แทนประเทศ ที่ Glocal Forum on Wetlands for Future ที่จัดที่ประเทศอิหร่าน ในปี 2011 โดยตระหนักถึงความสำคัญของพื้นที่ชุ่มน้ำ ที่มีความหลากหลายทางชีวภาพ การกักเก็บน้ำและการระบายน้ำ และกล่าวถึงเป้าหมายไอจิ 2020 ว่าด้วยความหลากหลายทางชีวภาพ

ในการประชุมสมัชชาภาคีอนุสัญญาว่าด้วยพื้นที่ชุ่มน้ำ สมัยที่ 11 เชิญภาคีให้ดำเนินงานตามปฏิญญาเตหะราน และเผยแพร่อย่างกว้างขวางต่อองค์กรอื่นๆ และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย โดยมีสาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

- ✎ กระตุ้นภาคีให้แสวงหาหนทางที่จะผนวกพื้นที่ชุ่มน้ำ เข้าในกลไก REDD PLUS (REDD⁺)
- ✎ กำชับถึงความสำคัญของการสอดแทรกคุณค่าทางเศรษฐกิจของพื้นที่ชุ่มน้ำเข้าสู่โครงการพัฒนา
- ✎ ยืนยันอีกถึงการจัดการพื้นที่ชุ่มน้ำอย่างมีส่วนร่วม
- ✎ กำชับถึงความสำคัญของการเสริมสร้างสมรรถนะ แบ่งปันข้อมูลและประสบการณ์ และเอื้ออำนวยการถ่ายทอดเทคโนโลยี และการถือปฏิบัติที่ดีที่สุด

Ramsar Convention on Wetlands

(as 5 August 2013)

Number of Contracting Parties: 168

Number of sites designated for the Ramsar List: 2,160

Total surface area: 205,677,908 hectares

Country	Entry into force	Ramsar Sites	Surface area	Country	Entry into force	Ramsar Sites	Surface area
Albania	29.02.96	4	98,181	Lesotho	01.11.04	1	434
Algeria	04.03.84	50	2,991,013	Liberia	02.11.03	5	95,879
Andorra	23.11.12	1	1,080	Libya	05.08.00	2	83
Antigua and Barbuda	02.10.05	1	3,600	Liechtenstein	06.12.91	1	101
Argentina	04.09.92	21	5,382,521	Lithuania	20.12.93	7	65,581
Armenia	06.11.93	3	493,511	Luxembourg	15.08.98	2	17,213
Australia	21.12.75	65	8,119,237	Madagascar	25.01.99	9	1,175,011
Austria	16.04.83	22	123,939	Malawi	14.03.97	1	224,800
Azerbaijan	21.05.01	2	99,560	Malaysia	10.03.95	6	134,158
Bahamas	07.06.97	1	32,600	Mali	25.09.87	4	4,204,640
Bahrain	27.02.98	2	6,810	Malta	30.01.89	2	16
Bangladesh	21.09.92	2	611,200	Marshall Islands	13.11.04	2	70,119
Barbados	12.04.06	1	33	Mauritania	22.02.83	4	1,240,600
Belarus	25.08.91	13	478,803	Mauritius	30.09.01	3	401
Belgium	04.07.86	9	42,938	Mexico	04.11.86	139	8,833,094
Belize	22.08.98	2	23,592	Monaco	20.12.97	1	23
Benin	24.05.00	4	1,179,354	Mongolia	08.04.98	11	1,439,530
Bhutan	07.09.12	2	256	Montenegro	03.06.06	2	20,150
Bolivia	27.10.90	11	14,842,405	Morocco	20.10.80	24	272,010
Bosnia and Herzegovina	01.03.92	3	56,779	Mozambique	03.12.04	2	2,051,700
Botswana	09.04.97	1	5,537,400	Myanmar	17.03.05	1	10,359
Brazil	24.09.93	11	6,568,359	Namibia	23.12.95	4	629,600
Bulgaria	24.01.76	11	35,488	Nepal	17.04.88	9	34,455
Burkina Faso	27.10.90	15	652,502	Netherlands	23.09.80	53	823,181
Burundi	05.10.02	4	78,515	New Zealand	13.12.76	6	55,512
Cambodia	23.10.99	3	54,600	Nicaragua	30.11.97	9	406,852
Cameroon	20.07.06	7	827,060	Niger	30.08.87	12	4,317,869
Canada	15.05.81	37	13,086,771	Nigeria	02.02.01	11	1,076,728
Cape Verde	18.11.05	4	[535]	Norway	21.12.75	63	886,906
Central African Republic	05.04.06	2	376,300	Oman	19.08.13	1	(172)
Chad	13.10.90	6	12,405,068	Pakistan	23.11.76	19	1,343,627
Chile	27.11.81	12	358,989	Palau	18.02.03	1	500
China	31.07.92	41	3,704,813	Panama	26.11.90	5	183,992
Colombia	18.10.98	5	458,525	Papua New Guinea	16.07.93	2	594,924
Comoros	09.06.95	3	16,030	Paraguay	07.10.95	6	785,970
Congo	18.10.98	10	11,335,259	Peru	30.03.92	13	6,784,042
Costa Rica	27.04.92	12	569,742	Philippines	08.11.94	6	154,409
Côte d'Ivoire	27.06.96	6	127,344	Poland	22.03.78	13	145,075
Croatia	25.06.91	5	94,358	Portugal	24.03.81	31	132,487
Cuba	12.08.01	6	1,188,411	Republic of Korea	28.07.97	18	17,704
Cyprus	11.11.01	1	1,107	Republic of Moldova	20.10.00	3	94,705
Czech Republic	01.01.93	14	60,207	Romania	21.09.91	19	1,156,448
Democratic Republic of Congo	18.05.96	3	7,435,624	Russian Federation	11.02.77	35	10,323,767
Denmark	02.01.78	43	2,315,638	Rwanda	01.04.06	1	...
Djibouti	22.03.03	1	3,000	Saint Lucia	19.06.02	2	85
Dominican Republic	15.09.02	3	102,118	Samoa	06.02.05	1	470
Ecuador	07.01.91	18	286,651	Sao Tome and Principe	21.12.06	1	23
Egypt	09.09.88	4	415,532	Senegal	11.11.77	4	99,720
El Salvador	22.05.99	6	195,868	Serbia	27.04.92	10	63,919
Equatorial Guinea	02.10.03	3	136,000	Seychelles	22.03.05	3	44,022
Estonia	29.07.94	17	304,778	Sierra Leone	13.04.00	1	295,000
Fiji	11.08.06	1	615	Slovakia	01.01.93	14	40,697
Finland	21.12.75	49	799,518	Slovenia	25.06.91	3	8,205
France	01.12.86	42	3,514,060	South Africa	21.12.75	21	554,136
Gabon	30.04.87	9	2,818,469	South Sudan	10.10.13	1	5,700,700
Gambia	16.01.97	3	31,244	Spain	04.09.82	74	303,090
Georgia	07.06.97	2	34,480	Sri Lanka	15.10.90	6	198,172
Germany	26.06.76	34	868,226	Sudan	07.05.05	3	2,489,600
Ghana	22.06.88	6	178,410	Suriname	22.11.85	1	12,000
Greece	21.12.75	10	163,501	Swaziland	15/06/13	3	...
Grenada	22.09.12	1	[518]	Sweden	21.12.75	66	651,683
Guatemala	26.10.90	7	628,592	Switzerland	16.05.76	11	8,676
Guinea	18.03.93	16	6,422,361	Syrian Arab Republic	05.07.98	1	10,000
Guinea-Bissau	14.05.90	1	39,098	Tajikistan	18.11.01	5	94,600
Honduras	23.10.93	8	269,575	Thailand	13.09.98	13	392,822
Hungary	11.08.79	29	244,913	The former Yugoslav Republic of Macedonia	08.09.91	2	21,616
Iceland	02.04.78	6	128,660	Togo	04.11.95	4	1,210,400
India	01.02.82	26	689,131	Trinidad & Tobago	21.04.93	3	15,919
Indonesia	08.08.92	6	964,690	Tunisia	24.03.81	40	837,753
Iran, Islamic Republic of	21.12.75	24	1,486,438	Turkey	13.11.94	14	184,487
Iraq	17.02.08	1	137,700	Turkmenistan	03.07.09	1	267,124
Ireland	15.03.85	45	66,994	Uganda	04.07.88	12	454,303
Israel	12.03.97	2	366	Ukraine	01.12.91	33	744,651
Italy	14.04.77	52	60,223	United Arab Emirates	29.12.07	4	15,014
Jamaica	07.02.98	4	37,847	United Kingdom	05.05.76	169	1,276,852
Japan	17.10.80	46	136,968	United Republic of Tanzania	13.08.00	4	4,868,424
Jordan	10.05.77	1	7,372	United States of America	18.04.87	35	1,827,196
Kazakhstan	02.05.07	10	3,281,398	Uruguay	22.09.84	2	424,904
Kenya	05.10.90	6	265,449	Uzbekistan	08.02.02	2	558,400
Kiribati	03.08.13	1	1,033	Venezuela	23.11.88	5	263,636
Kyrgyz Republic	12.03.03	3	679,408	Viet Nam	20.01.89	5	84,982
Lao People's Democratic Republic	28.09.10	2	14,760	Yemen	08.02.08	1	580
Latvia	25.11.95	6	148,718	Zambia	28.12.91	8	4,030,500
Lebanon	16.08.99	4	71,075	Zimbabwe	03.05.13	7	...